

ο δρόμος για μια αξιοπρεπή ζωή δε περνάει από τις κάλπες

Θα θέλαμε να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Εμείς, οι καταληψίες της Σαχίνη 3, δεν πρόκειται να ψηφίσουμε. Ούτε αριστερά, ούτε δεξιά, ούτε κέντρο. Δε ψηφίζουμε... με καμία κυβέρνηση, τόσο απλά. Δε δεχόμαστε να αναθέσουμε σε τρίτους –καλοθελητές βουλευτές, υπουργούς, συμβουλάτορες, δημαρχαίους και λοιπούς άρχοντες τοπικούς ή εθνικούς, σωτήρες, μηχανοδηγούς ή πεφωτισμένους ηγέτες- το δικαίωμα και την υποχρέωση του αποφασίζεις και πράττεις πάνω στις υποθέσεις που αφορούν εμάς και τις κοινότητές μας. Οι υποθέσεις και τα ζητήματα που άπτονται της ζωής μας και της κοινής συμβίωσης με άλλους ανθρώπους είναι διαρκή και ανακύπτουν καθημερινά. Πως θα μπορούσαμε να περιμένουμε ώστε να αποφασίζουμε και να πράττουμε προς επίλυση αυτών κάθε 4 ή 5 χρόνια; Πως θα μπορούσαμε να θεωρούμε κάποιον καλύτερο και αρμοδιότερο από εμάς, στον οποίο οφείλουμε να παραδώσουμε τα κλειδιά της ζωής μας; Δεν είναι υποκρισία να δεχόμαστε τη δημοκρατική ρητορική πως στις εκλογές “αποφασίζουμε για τη ζωή μας”, ενώ στην ουσία αυτό που επικυρώνεται με την κάλπη είναι η ανάθεση για το ποιος θα αποφασίζει για τις ζωές μας; Επιπλέον, αρνούμαστε να συμμετάσχουμε -δια των εκλογών- στη διαδικασία που η εκάστοτε πλειοψηφία επιβάλλει τις θέσεις της πάνω στη μειοψηφία, όπως αντιστοίχως δε θα θέλαμε να υποταχτούμε στην πλειοψηφία εάν τύχαινε να μειοψηφούσαμε.

Έχουμε ξεκάθαρη εικόνα πως η δημοκρατία είναι το προσωπείο μιας οικονομικής και πολιτικής ολιγαρχίας, ενός πλέγματος κανόνων και μονοπωλιακών ρυθμίσεων που στόχο έχουν την απρόσκοπτη συνέχιση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της κρατικής βαρβαρότητας. Κανείς δε μπορεί να μας χαϊδέψει τα αυτιά πως αποτελούμε τον κυρίαρχο λαό, που όλα συμβαίνουν στο όνομα του και για το καλό του. Είναι προφανές πως δεν υπάρχει ένα αδιαίρετο και συμπαγές σύνολο, με κοινά συμφέροντα και επιδιώξεις, που μπορεί να κωδικοποιηθεί κάτω από τη λέξη λαός. Μιλώντας για τη δημοκρατία, πριν πρίπου 90 χρόνια, ο ιταλός αναρχικός Errico Malatesta δε θα μπορούσε να το διατυπώσει καλύτερα: «σαφώς ο “κυρίαρχος λαός” είναι ένας κυρίαρχος για γέλια, ένας σκλάβος με κορόνα και σκήπτρο από χαρτί».

Για αυτό και δεν εκπληροσόμαστε που όλες οι κυβερνήσεις πράττουν διαφορετικά από αυτό για το οποίο δεσμεύονται προεκλογικά. Και φυσικά δεν τους εγκαλούμε στη βάση της ψευτιάς και της προδοσίας. Ξέρουμε, το μάθαμε τόσα χρόνια στο πετσί μας, πως τα δικά μας συμφέροντα δε δικαιώνονται στην κάλπη. Δε θα είμαστε εμείς αυτοί που θα στηρίξουμε με την ψήφο μας τη μια φράξια του κεφαλαίου ενάντια στις άλλες φράξιες, στον αδυσώπητο ανταγωνισμό τους για την κατάκτηση της νομής του κράτους, στον αέναο αγώνα τους για την κατάκτηση της εξουσίας.

Έχει σημασία να καταλάβουμε πως η κυβέρνηση που θα σχηματιστεί μετά τις 25 γενάρη δε θα καταργήσει τη μισθωτή εργασία, την εκμετάλλευση των εργαζομένων από τα αφεντικά, την απόσπαση υπεραξίας, τη σχέση κεφάλαιο. Δε θα καταργήσει το φόρο ή την ιδιοκτησία. Δε θα καταργήσει τον τόκο, τα πανωτόκια, το εικονικό λογιστικό χρήμα, την τράπεζα, το ίδιο το χρήμα. Η επόμενη κυβέρνηση, για να θυμηθούμε τον Malatesta, δε θα απεμπολήσει το “δικαίωμα κατασκευής και γενικευμένης

επιβολής του νόμου μέσω της ισχύος”, δε θα καταργήσει τη φυλακή, τον εγκλεισμό, το στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών. Φυσικά και δε θα καταργήσει τους απαραίτητους μηχανισμούς διασφάλισης του υπάρχοντος συστήματος: τα σώματα ασφαλείας, το στρατό, την αστυνομία, τα κονδύλια του προϋπολογισμού που πηγαινούν για όπλα και σφαίρες, τη στρατολόγηση. Και μην έχει κανείς την αυταπάτη πως θα παρενοχλήσει έστω και στο ελάχιστο τον μηχανισμό εξουσίας που προϋπήρχε του αστικού κράτους, δηλαδή την εκκλησία και τα προνόμια της. Ας μη γελιόμαστε, με την επόμενη κυβέρνηση θα εξακολουθείς να πληρώνεις για να ζεις, για να τρέφεις, για να έχεις ρεύμα στο σπίτι σου.

Η νέα κυβέρνηση θα κληθεί να τοποθετήσει τον γ.γ. εσόδων, τους διευθυντές των εφοριών, τον διοικητή της τράπεζας της Ελλάδος, τους αρχηγούς σε στρατό ξηράς, αεροπορία, ναυτικό, τον διοικητή της ΚΥΠ, τους αστυνομικούς διευθυντές, τους διευθυντές των φυλακών, τον μάνατζερ της ΔΕΗ και ο κατάλογος δεν έχει τελειωμό. Εάν αυτοί οι ρόλοι έχουν ροζ, μπλε, πράσινη, κόκκινη ή φαιά απόχρωση, μας είναι το ίδιο μισητοί, μιας και αποτελούν απαραίτητα συστατικά ενός συστήματος που παράγει ανισότητα, αυταρχισμό, καταπίεση, εκμετάλλευση, βαρβαρότητα, ρατσισμό, εθνικισμό, πατριαρχία και θρησκευτικό φονταμενταλισμό.

Για εμάς, η αποχή από τις εκλογές και η συνειδητή εναντίωση στο δημοκρατικό πανηγυράκι δε θα είχε κανένα νόημα εάν περιοριζόταν στη μέρα της εκλογικής αναμέτρησης. Η αναμέτρηση με τις εξουσιαστικές και εκμεταλλευτικές δομές ή θα είναι καθημερινή ή δε θα υπάρξει. Επιλέγουμε να δημιουργήσουμε κοινότητες ισότιμων και αλληλέγγυων ανθρώπων, που ο καθένας και η καθεμιά θα προσχωρεί και θα αποχωρεί στη βάση της ελευθερίας. Οι κοινότητες αυτές εμφορούνται από έναν αξιακό κώδικα που δεν αποδέχεται την καταπίεση, την εκμετάλλευση, την πατριαρχία, τον αυταρχισμό και διέπονται από την αρχή “ο καθένας σύμφωνα με τις δυνατότητες του, στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του”. Η συνεργασία των κοινοτήτων δεν προκύπτει ως αυτοσκοπός, αλλά ως αποτέλεσμα της δράσης των κοινοτήτων. Η αντίσταση και ο αγώνας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο δεν μπορεί παρά να πηγαίνει πακέτο με τη δημιουργία προτάσεων και δομών που αντανακλούν τις θέσεις μας για μια διαφορετική κοινωνική οργάνωση.

κατάληψη στέγης ΣΑΧΙΝΗ 3
saxini3.squat.gr

η αξιοπρέπεια βρίσκεται στις γειτονιές
της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης,
της αντίστασης, της αντιεξουσίας